

De SAP neemt niet deel aan de federale verkiezingen van 10 juni en vaardigt geen enkele kandidaat af op andere lijsten. Het was onze vaste bedoeling om actief mee te werken aan de kiescampagne van CAP, maar de actuele marsrichting van CAP maakt dat onmogelijk. We roepen nu op om te stemmen voor lijsten links van sociaal-democraten en groenen, zonder voorbehoud, zonder illusies en zonder onderscheid.

Helaas wordt het opnieuw verdeeldheid troef wat links betreft bij de federale verkiezingen van 10 juni. In de meeste kiesomschrijvingen zijn er minstens twee tot zelfs drie verschillende lijsten links van groenen en sociaal-democraten: CAP, PvdA en PC.

CAP was aanvankelijk voor de SAP dé kracht bij uitstek om op te bouwen en er zoveel mogelijk mensen die strijd leverden tegen het generatiepact of tegen het neoliberale Europa in te organiseren. Helaas bleek CAP beter in het opblazen van bruggen dan in het bouwen ervan, waardoor het initiatief snel afbrokkelde. Bij elke nationale conferentie halveerde het aantal aanwezigheden, terwijl een verkiezingsdynamiek net tot een groei zou moeten leiden. Maar ook op politiek vlak schept CAP te weinig duidelijkheid en trekt het naar de verkiezingen met een te vaag profiel en met hier en daar ronduit discutabele kandidaten.

Eenheid is geen abstracte slogan maar een politieke noodzaak. Het feit dat CAP en PvdA er niet in slaagden om hun kartelgesprekken tot een goed einde te brengen, maakt dat de linkse VW-arbeiders vandaag op verschillende linkse lijsten aantreden en zo in feite met elkaar in competitie treden. Over het afhaken van die gesprekken werd al genoeg geschreven. Er was een gedeelde verantwoordelijkheid want ook binnen de CAP kante een meerderheid zich tegen een dergelijke alliantie.

Desalniettemin blijft het belangrijk om het neoliberale beleid van acht jaar Verhofstadt en co af te straffen door links te stemmen. Daarom roept de SAP op om een stem uit te brengen op één van die linkse lijsten, zonder illusies en zonder onderscheid. Zonder illusies, omdat we ook wel weten dat geen van deze lijsten echt een verschil zal maken en omdat het buiten kijf staat dat de radicale linkerkant nog een stevige weg heeft af te leggen om te komen tot een ééngemaakt, antikapitalistisch alternatief. Zonder onderscheid, omdat we bij wijze van spreken geen zinnig argument kunnen verzinnen waarom je in Antwerpen beter op Ludo Mommen dan op Dirk Vanduppen zou kunnen stemmen.

Hier en daar staan er ook enkele onafhankelijke linkse kandidaten op de groene lijsten. De SAP wil het gesprek en de samenwerking met deze mensen graag verder zetten. Maar de gretigheid van Groen! om absoluut deel te willen uitmaken van de volgende regering, die gegeven de politieke krachtsverhoudingen hoe dan ook opnieuw door het neoliberalisme gedomineerd zal worden, maakt dat wij deze vrienden niet kunnen volgen in de keuze die ze vandaag maken.

De SAP ervaart de afwezigheid van een antikapitalistisch alternatief in ons land als een bijzonder groot politiek probleem. Wij willen na 10 juni met iedereen die gewonnen is voor de opbouw van een links alternatief in ons land verder praten, op voorwaarde dat er een minimum aan wederzijds politiek vertrouwen aanwezig is. Toch zal de huidige situatie ons niet beletten om vanaf vandaag reeds de sociale strijd tegen een volgende neoliberale regering mee in de steigers te zetten.